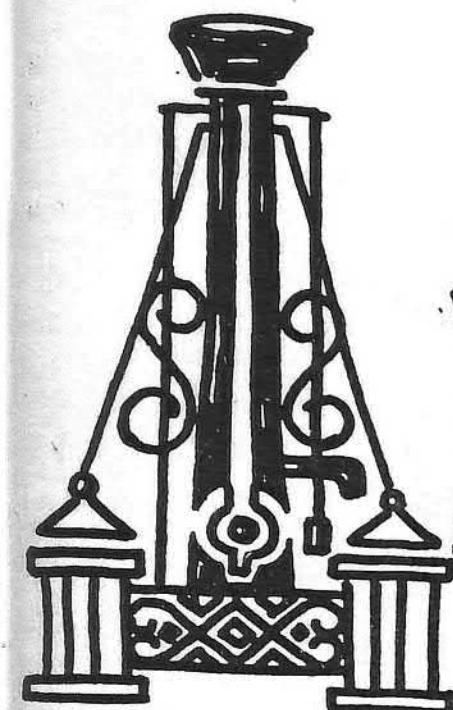

KO SIJE PROBLEME NIĆU MU GUBICI!

18

CIJENA 2 (TVRDA)
ILI 200 (MEKIH)
DINARA

KOTOR, FEBRUARA 70
U VRIJEME NAJVEĆIH
LUDORIJA

RUKOPISI SE STAMPAJU,
BACAJU ILI PRILAZU FONDU
ZA NASTRADALE OD KRITIKE

KARAMPANINA PORUKA

Evo je jopet »Karampana« arivala među vas, drage moje šinjorine, sinjore i moji kari šjori. Vi ste, ovoga dana kada je krneva i kada je u gradu fešta, sve zaboravili iz pušte kurioštine da bi aločali »Karampanu«. Onda ste počeli diravat foje da bi videli ko je u crno pituran, ko ga je kome fabrikao, ko je rabotao kako ne valja. Obrćali ste kartu tražeći zvijež iz portuna i kaznijela, sa Gurdića i Suranja i iz onijeh kuća u koje vi nemate korada kročit. Čeli ste svojom vištom videt što sempre korađozu »Karampanu« piše o njima.

Nijeste našli ništa od toga kompasijuna inbrokovanja na tudi konto. Umjesto da ste za dva dinara kupili dva jaj i bokun mesa vi ste ih potrošili za najnoviju numeru »Karampanu«. I tamo ste videli jednu monadu i sirotinjsku škerku.

Nekada su Kotorani od kapa od Općine do pitura i špacakomina voljeli praviti lumperaje i galijoštine. Oni su pensali da je prava pegula ne izač u »Karampanu« a danaske je dopotanto drugačije. Iako mnogi čine flintu da se neće ofendit ako ih u nju metnemo rabotaju sve što mogu da kasnije fabrikaju onome ko ih je indostrom kao crnom pitrom opituroa.

Sada je rotacijun pa se neki boje za poltronu, drugi oče da se ne zna kako oni čerupaju ovi naški sistem, treći bi čeli da im se ne fakinaju športki jaketuni i prljave šotane, četvrti su obiknuli samo na pohvale pa se prešto infotaju kad ih neko skida i stavlja de su bili prije nego što su počeli da se penju.

Zato je sad uljest u »Karampanu« sramota. I zato ni neki prijete. Neko ima mune da pa oče njenom moći da ni začepi gubice. Drugi nam obećaju da će nas kalendat kacotima. Treći ni zbole da će nas popapiti škuribanda. Četvrti ni prijete ugledom poltrone na koju su se prepeli. Peti kažu da će poslat nekoga da ne macoka po tintari. Šesti sa velikih belvedera šalju svoje poltrone da ni reču da smo ništarija. Sedmi ni pišu anonimne aviže o tome kako smo crkavice i farabuti.

A svi oni kad čine kakav konferencijun pričaju drugačije. I kažu da treba rabotat otvorena kako »Karampana« to čini. A mi jednici mučimo i ne smijemo reć da jedno zbole a drugo čine jer znamo da će njima reć »tako je« i »slažem se sa vama druže« a nama će kazat da smo sve izventili, okreplili tumbe, da smo beštije i ko zna jošto. A kad ferma konferencijun jopet će prijakoštat uz našu rivu šjori TAKOJEVICI i prozborit će šotovoće »skuzajte šjor onako sam morao zborit jer on je kapo od plata«.

Manjkaju oni dobri starci Kotorski škerči koji su činjeli šale drugima i bilo im je milo kada bi ga neko njima podvallo. Nema onih dobrih šemplja koji su živiljeli za galijoštine. Voljeli su ti berekini da se smiju i da pričaju športkarije i da čakulaju o novitadama iz kanužela i o tome što su viđeli sa funještara.

Gustali su ih dobri vicevi više nego dobri bokuni uz botilju vina. I niko se nije na njih infotao. Ljudi su zvali one od »Karampane« da ih unesu u njene foje.

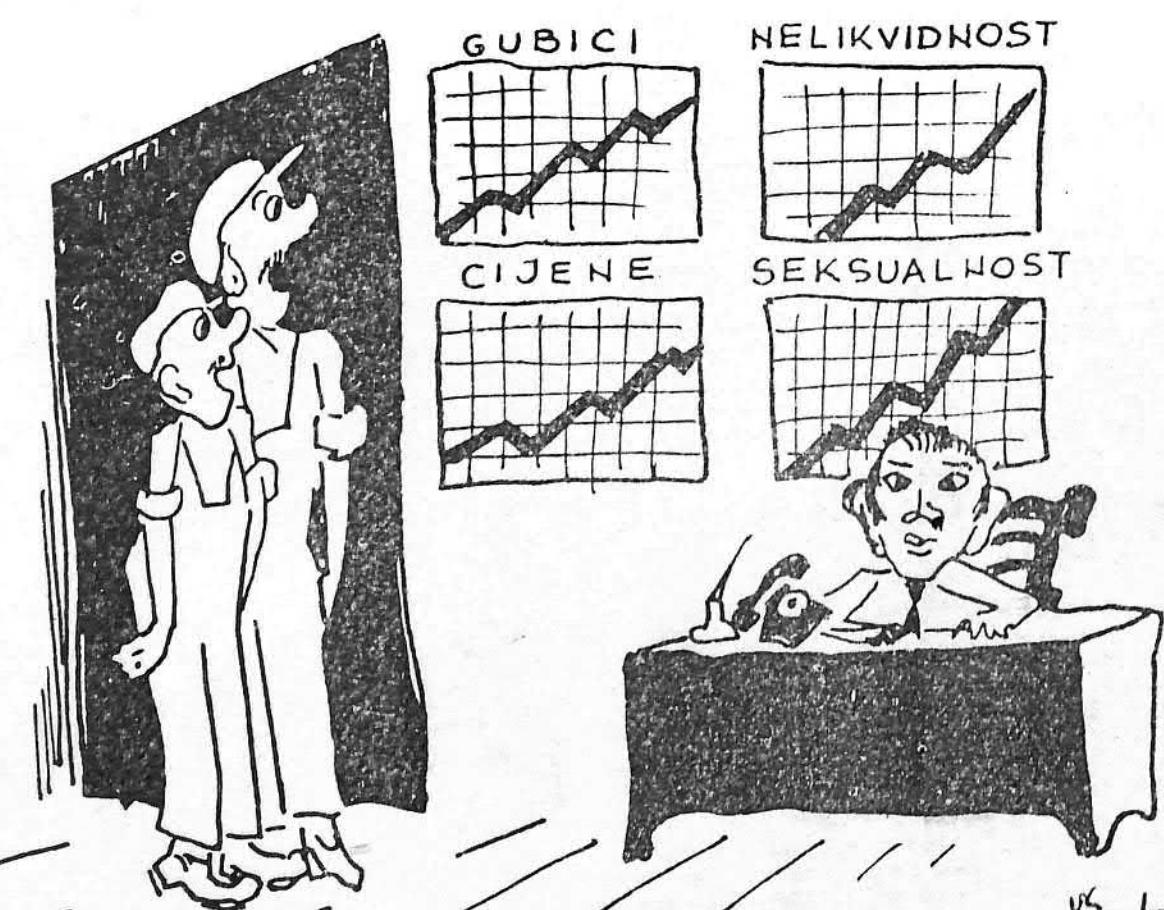
A danaske u drugo vrijeme kada se sve ono što ne miriše lijepim vonjom može kritikovat jer nema predratne pulicije da to branj svi oni čije se čapre tiče izvjetuju sve što mogu da bi se osvetili onome ko je nešto napisao kontra njih. Čim prođe krneva skelu oni masku i pokažu pravu facu a tada teško nama.

I zato vi ova naša »Karampana« ne može izaći onakva kakva je bila prije grec. Nema niko tako golemu škinu da akuža sve što se može na nju sručiti. Niko nema takvu jaketu da se može zaštitit od fortunala onih koji su se ofendili. Niko nije tako korađoz da izdrži sve ono što ga može trefiti zbog »Karampane«. Uz ovo nemamo ni parapeta iza kojih bi se u nevidelicu sakrili dok ne prođe tajfun. Nema tog kantuna u kojega bi mogli leć pokriveni korbaturom dok ne prođe žed za kastigom.

Eto iz tizije razloga vi je »Karampana« dosta mlitava pa ako nijeste kontenti onda ćemo vi vrnut ono što smo akužali za nju. Drugo vi ne možemo ništa.

MASKARADA

Svi ljudi ujutro navuku,
poput glumca kad stupa na daske,
svoje, za taj dan, predvidene maske
i svako skrije svoje pravo lice;
I tada, poput demona iz bakine skaske,
idu, prolaze, plinu kroz ulice
maske, maske, maske...
Jedini ja, otkrita lica, ulicama hodim
dok se vrzino kolo oko mene mota,
i gledalač sam jedini što začudeno bleme
u taj košmar što jezditi preko scene
grotesknog varietea života.
No, jednoga ču dana naći, o ljudi-maske!
čarobnu riječ, ključ za vaša srca,
što će vam grubo, do bola,
zderati te ružne krinke,
i više nećete biti demoni iz bakine skaske
već obične, male ljudske jedinke,
čija će duša pred mojim nogama da grca,
neoplemenjena, sirova, gola,
kao tek otesane, smolaste borove
daske...

NI davo nije tako crn kao što izgleda

Nediraj druge fojeve
ećeš ispast kuričan
REDAKCIJA

Blogo njenu ne mogu mu pasti tigle na glavu.

KARNEVALSKA UŽANCA

Kotor ima lijepu užansu da o pokladama čini karneval i svak ima pravo da se pomamljuje. Danas u novu societad se ne čini o pokladama jer je to crkveni običaj a mi nijesmo od tih iako nas je prije neki dan pop osvetio i tamjanom okadio na Prčanju. To se na neke već vidi a na neke ne vidi. Neki su se i prekrstili ali nekako stidljivo i naopako. Sada karneval slavimo dva dana poslije poklada. Marija, Ivka i Zorka su počele i ranije jer nijesu mogle dočekat. Pulicioti su se uskonužionali i kažu nećemo više dogodine jer nam nijeste ostavili mjesto u Dojmi. Dogodine ćemo ih odobrovolti jer će ih čekati trpeza i na nju vintuša iz leda i denizana vina iz Konavala.

Užansa je i da se čine svačegove športkarije po portunima. Sada je to promijenjeno i to se čini na pjacu. Nema više ni lijepih mini kotula jer je to prigovoreno od jednoga druga na sjednici boraca. Kažu da je to Luka stavio i u plan. Sada idu goli ili u maksi kapote. Za muške se više i ne zna što su. Da ga pogodiš treba mu kalat gaće ako ne nosi kotulu, a ondar ti može udrit ponat.

Principala fešta od karnevala se svršava pred tribunalom (ne na Bečovo kod Obradia, bože sačuvaj, nego na Pjacu ispred pulicije). Tu ti je vazda

bila užansa da se on kaštiga za sve ono što kod nas ne valja. Mi smo nekako naučili da drugi plati za ono što smo mi učinjeli. Koga čemo ove godine kaštigt kada se toliko toga nakupilo. Sve me strah da ćemo morat to ostaviti pa ne kaštigt nikoga. Zapalićemo ga pa neka svak misli što smo kaštigali, a što je ostalo.

Ove godine idu kotorske maškare u Budvu u Internacional. Tamo će biti revija i dobra večera. Po večeri što koga dopane. To je maslo Ivanke od kulturnoga društva. Što ćemo tamo joj je muž u espozicione Adriatika, pa mora da održava kulturne relacije sa susjedima.

Eto, riformacija je usatila i krnevaao. Samo da bog da da ostane likvidator je dosta mokar.

Na prijedlog jednoga grbljanina gradice se konao od Kotora preko Trojice do Jaza. Kažu da će pasat kroz Gornji Grbalj jer im je put koji su su mi gradili razvoren kao da je u Vijetnam. Tuda će plovit lijepi mali vapori kao oni prije rata po Skadarskom jezeru. Che bellezza!

Ove godine će se na Šuranj otvorit butiga od slanijeh sardela i slanoga sira. Može bog dat da to ubije oru smrad i apu od kunduta.

Tripo misli da proširi rabotu pa će slat neke pacijente iz Prčanja na rekreaciju u Spiljare. Sad može kako oče jer je dobio novoga dotura a para nije fali. Čeka samo mišljenje od Vlada od socijalnoga koji bi to prenio prekoputa Tivta.

Ovođa ljeta se predviđa da se oni kundut što je bio iza kapetanije preseli iza Dojmia. Ima više zelenila a i bolji je izgled.

Mirkova nepromišljenost

Našli se neđe Đuro Coto i Mirko Tasija u Podrum kod Pera Konavljanina de Im Je te setimane bila štačija. Popili jednu, drugu, treću pa se onda raspoložše. Uzeo je Duro botilju pa je počeo da nudl rakijom sve koji su se unutra trefili. Svi su oni odbijali. Kada je Mirko vido da Duro nije ponudio Deladina upozorio ga je šoto voće:

»Bem ti boga, a ovoga smetlara nijesi ponudio!«

Duro se okrenu i reče mu:

»Muči bogati, ludi Mitu, a dobro znaš da će ako ga ponudim egnut tako da će ostati prazna botilja a što će onda nama da ostane siromasitiae?«

KLIZAVICA

Nekima od nas ovaj snijeg nije ni malo dobrodošao — ionako su se već dosta nasanjkali.

Pode jednou lovačka klapa u lov. Usput su često činjeli predah da lju i plju a onda su pomalo lovili. Odjednom na jednu granu svega dvadesetak metara daleko dolećela je neka prepelica. Svi prisutni lovci na zjedničku komandu čapase muškete i pušnike. Umalo ih nije inklopalo kada su videli da se prepelica nije ni prepala nego je ostala na granu. Na to se čuo gas farabuta Fraua Alfrevića koji nije nosio mušketu nego je lšao s lovelma radli čakula:

»Nije vas čula dajte još jednom samo složno ponovite!«

Skočile su cijene prijatelju...
Tako mora biti, poskupio je pansion u Svetom Stefanu...
...Poskupio »Eojs-Raj...«

Iz starih Škrinja

MOĆ NAVIKE

Neđe kad je bila fešta upisanje se štor Maklin i pošao sa ženom da sluša muziku. Pred »Dojmik« ga je dočekao neki furešti kamarijer, jer su se i tada ugostitelji u toku ljeta pojačavali kao i danas,

SREĆA

Nekadašnji Kotorski smetlari Deladin i Ramadan naflščani su odili putom. Ramadan onako pjan izlete na put i začači ga biciklista. On pane koliko je širok u glib i dobro se povrlijedi. Odvedoće ga u špedno. Poslje nekog vremena Deladin mu je počao u vilitu. Cim se prepo gore na treći pjan u njegovu kamaru stavio mu je botilju na komončin i počeo je da ga tješi:

»Imao si sreće što te zvuknuo biciklist, a zamisli da te udario kamion!«

ŽIVA RIBA

Došao je neki furešti da prodaje lignje na Kotorskiju peškariju. Kako nije iyo dugo kalamara cica ga zapita: »Je li ova riba freška?«

»Kako nije freška kad je još živa!?

Cica ga samo pogleda i odaća govoreći:

»I moja žena je živa ali očavno nije freška!!!«

PROVOKACIJA

Pokojni Duro Coto i Mirko Tasija jednog dana su se naflščali kod Dana u Podrum. Onda su pošli da doma. Idući rivotom, onako pjan i tjakani, sretnu jednog kučka bulldoga. Duro je primjetio kako mu se Mirko stalno plazi zato ga je zapitao prekorno:

»Zašto se bekeljiš na toga kučka? To nije lijepo.«

Mirko Tasija mu objasni:

»Znam da nije lijepo ali on je prvi počeo!!!«

IZBORNI RAZGOVORI

Odili Mirko Tasija i Duro Coto i razgovarali o izborima. Mirko kaza Đuru:

»Bem ti boga, ne bi za tebe glasao da si Sv. Petar!«

»E da sam ja Sv. Petar ne bi ti živio sa mnom u istoj banovini« odgovoril mu Duro.

VIC OD MAKINE

Igrao neđe Pijerin Maklin, tonibrelar Kotorski, karte sa šušterom štor Iljom. Kako su malo egnuli odlučiše da igraju u sat. Kada je Ilja izgubio počeo da moli štor Pijerina:

»Nemoj uzeti sat, bezvrijedan je ima samo sentimentalnu vrijednost!«

»Baš lijepo, karo mijo, baš zato ću ga i uzeti sa bon appetitom jer ja baš volim sentimentalne stvari« reče mu Pijerin.

Dugo sam očekivao svoj veliki trenutak da razgovaram sa nekom znamenitom ličnošću. Ovo mi je pošlo za rukom kada je u Kotor došao drug »ON«. Priliku sam iskoristio tako da sami »JA« i »ON« vodili otvoren dijalog o raznim problemima. Evo njegovog teksta poslije uredničkog prečrtavanja:

Rimljani i Iliri.
ON? Ovdje?
JA: Da baš ovdje.
ON: Pa gdje su sada?
JA: Izumrli su.
ON: Siroti Iliri sigurno su pomrli od gladi čekajući na konobara u hotelu.
JA: Nego jeste li čuli da su u Risanu pro-

NAŠ INTERVJU

JA: Jeste li prvi put u Kotoru?

ON: Jeste, prvi put. Mnogo mi se dopada narod. Mnogo je dobar i čutljiv.

JA: Da, on je mnogo dobar i gostoljubljiv; srdačan, pošten. Evo jednog primjera koji ilustruje ovu tvrdnju. Danas sam na Trgu od oružja pronašao jedan novčanik kojega je neko izgubio. Ležao je zatvoren. Niko da ga uzme.

ON: Sigurno su gradani misili da pripada nekom od ljudi zaposlenih u Centru za kulturu, pa nijesu htjeli džabe da se saginju.

JA: Kad već pomenute kulturu da vas pitam o prosvjeti. Jeste li čuli da se u Kotoru uči jedna Viša škola?

ON: Da, neće djeca da pohađaju Više škole!

JA: Zašto, molim vas?

ON: Zato što niko školovan nema izgleda da dobije odgovarajući položaj i postane važniji drug. Škola je kvalifikacija samo za manje važne poslove. A oni važniji rezervisani su za drugove bez nje.

JA: Izgleda da ste vi protiv nedovoljno pismenih, što bi uradili sa njima?

ON: Rotirao bih ih u penziju bez prava na dalju rotaciju.

JA: Kad smo već kod rotacije čuo sam da neki važniji drugovi rado mijenjaju telje?

ON: Jeste: »Marko sjaše, a Musa uzjaše«.

JA: Koliko znam to nije u duhu socijalizma, zar ne?

ON: Sto ćeš, napredni ljudi pa ne vjeruju u duhove.

JA: Dobro, dajte da promijenimo temu. Jeste li obišli Kotor?

ON: Jesam, svratio sam do Gradske čistoće da vidim što rade.

JA: Pa kakva je vaša ocijena?

ON: Dobro njihovi ljudi raznose nečistoću po gradu.

JA: Dobro, to je bilo prije podne a što ste radili poslije podne?

ON: Svratio sam do jednog preduzeća u Skaljarima.

JA: Čekajte, koliko mi je poznato oni po podne ne rade...

ON: Pogriješili ste, oni ujutro ne rade a poslije podne rade honorarno.

JA: Vratimo se malo u istoriju. Vi sigurno znate da su ovdje nekada življeli sta-

nadene neke grobnice stare preko dvije hiljadne godine?

ON: Nijesu ih ni otvarali odmah su ih zakopali.

JA: Šteta, prava šteta; baš me interesuje što počiva u tim grobnicama?

ON: U tim grobnicama počiva plan za izgradnju i adaptaciju starog Perasta i potičeće za vječna vremena.

JA: Nemojte tako. Kotor se mnogo izgradio. Kada bi u njega došao Franc Jozef prvi ne bi ga poznao.

ON: Poznao bi ga...

JA: Kako bi ga poznao?

ON: Poznao bi ga po sportskim poligonima i dvoranama za kulturnu razonodu.

JA: Znate li da su nekad Kotor zvali »malo Triješće«?

ON: Mogli su ga zvati i »mali London...«

JA: Mali London. Zašto baš »Mali London«?

ON: Kada sam danas u Kotoru razgovarao sa nekim šefovima o nezaposlenosti, komunalnim i drugim problemima svi su se pravili Englezi. Ono što jest, jest. Imate zaista školovan kadar uvezen iz Engleske... ili se samo prave Englezi.

JA: Kotor je poznat po svojoj tradiciji?

ON: To mi je poznato. Prije izvjesnog vremena bio sam na proslavi stogodišnjice Krivošijskog ustanka.

JA: Pa što ste zapazili?

ON: Mnogo me obradovošto Kotorani drže do tradicije i do spomenika prošlosti. Put Risan — Krivošije ostao je isto onakav kakav je izgledao prije sto godina. Eto, takvo poštovanje tradicije malo se gdje može naći. Neće ljudi da stave asfalt da ne bi narušili prirodni abijent.

JA: Pa to je usamljen slučaj?

ON: Nije. Po gradskim bedemima još je estala kupljena i grmovi iz doba Mlečana i Austrougarske. To niko ne diže iako ga Jovica nije zakonom zaštitio kao spomenik.

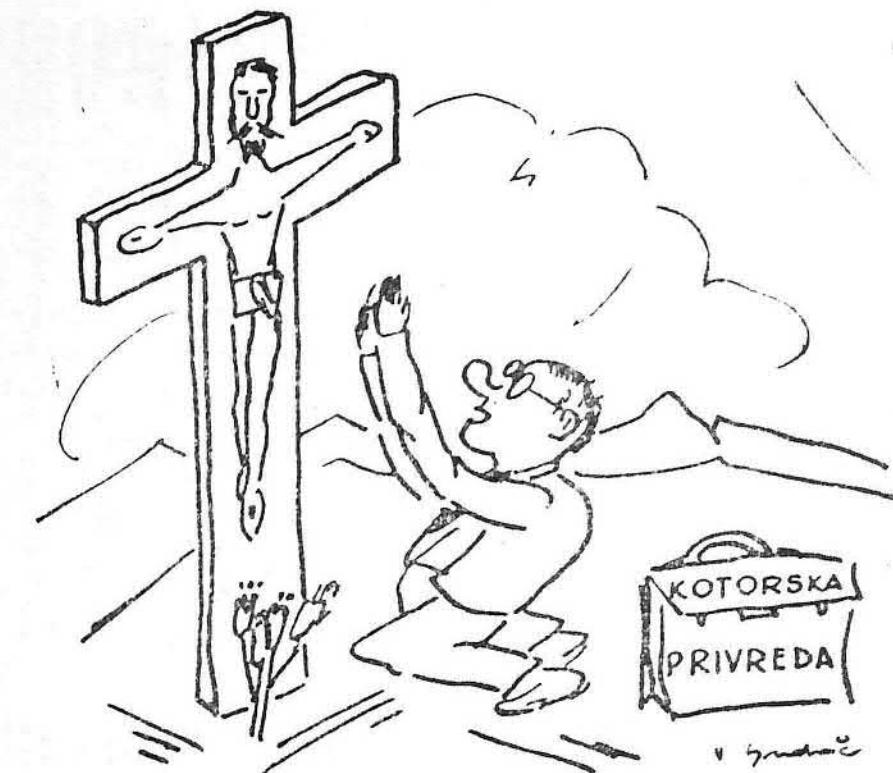
JA: Sada da se oprostimo, dovidjenja!

ON: A ne, ja ostajem i dalje sve dok ne lode struje u većim količinama.

JA: Zašto?

ON: Plašim se da me ne pojede ponirčina...

NEKADA I SADA

Bože naš... i oprosti nelikvidnost kotorskoj privredi...
Spasitelju naš...

METAMORFOZA

PERSPEKTIVA

Jedan naš novopečeni poslanik osjetno se promjenio poslije njegovog izbora u Jedno od vijeća Republike skupštine Crne Gore. Sada dolazi na sastanke među posljednjima, sjeda u prvi red i obavezuje prvi i posljednji diskutuje.

DISKUSIJE

Drug iz Republike zajednice obrazovanja savjetova je studentima da potrebu izgradnje Domu studenata zahtaju u postojećem Društvenom planu razvoja i da diskutuju o njegovoj neophodnosti.

Dakle, studenti, nije vam izgleda preostalo ništa drugo nego da planirate i diskutujete a sredstva će dijeliti neko drugi i nekome drugome. Dobro je to što vam je dato pravo da planirate. Dobri ljudi su vam dozvolili da već deset godina zahtavate, tražite i planirate. Budite strpljivi. Možda će vaš unuc dobiti prava koja vi tražite.

BIJAFRA

Prošle godine »Karampana« je objavila vijest da zbog odličnih uslova života Student-ski i učenički dom u Kotoru, njegovi abonenti od milja zovu »Bijafra«.

Očekivali smo da će poslije smirivanja u Bijafri doći do smirivanja i stvaranja boljih uslova u ovom Domu, ali u hotelu »Bijafra« — Kotor uslovi su još uvek bijafranski zahvaljujući između ostalog i drugovima iz OZO (Opštinske zajednice obrazovanja).

PREDLOG ZA RIJEŠENJE SLUČAJA U KOMUNALNOM PREDUZEĆU

Da se preduzeće integriše sa srodnim u Kotoru. Ukoliko se ovo ne realizuje predlažemo:

da se u preduzeću zavede primudra uprava.

Ukoliko se ovo ne realizuje predlažemo:

da se smijene rukovodeća lica sa osnovnom školom.

Ukoliko se ovo ne realizuje predlažemo:

da odgovorni drugovi još jednom razmotre situaciju u preduzeću.

Ukoliko se ovo ne realizuje predlažemo:

da se još jednom održi radni dogovor zainteresovanih preduzeća.

Koliko se ovo ne realizuje predlažemo:

da se još jednom formule komisiju za integraciju.

Koliko se ovo ne realizuje predlažemo:

da se još jednom pride izradi teza.

Koliko se ovo ne realizuje predlažemo:

da se uputi jedna zašta Sindikatu.

Koliko se ovo ne realizuje predlažemo:

da se uputi del radnici predsjednik sindikata uz predviđeni uslov da se predsjednik nede pronade.

Ukoliko se ovo ne realizuje predlažemo:

da GPSTUČE KOMITET I SINDIKAT OBECAJU SVOMU VODIĆU DA JE INTEGRACIJA U TOKU.

Ukoliko se ovo ne realizuje predlažemo:

da oni sami nastave sa uspešnim unutrasnjim integracionim procesima.

Kada se čitača lista predloga iserpi može se obustaviti rad

a poslije toga može se ponovo početi po redoslijedu gornjeg

DJEDOTACI SIN

Djeda se držao devize: »bolje rob nego grob«.
 Otac se držao devize: »bolje rat nego pakt«.
 Sin drži devize na banci.
 Djeda mu je valjao kamenje.
 Otac mu je valjao dubove.
 Sin valja strankinje.
 Djeda mu je stavljao opeke.
 Otac mu je stavljao obloge.
 Sin stavila otisak palca.
 Djeda mu je skidao Austrijance.
 Otac mu je skidao domaće izdajnike.
 Sin skida svoje službenice.
 Djeda mu je prešao Albaniju.
 Otac mu je prešao Sutjesku.
 Sin prelazi svoje potčinjene.
 Djeda mu je pao na Tarabošu.
 Otac mu je pao na Kupresu.
 Sin je pao na djevojku koju mu je podmetnula konkurenca.
 Djeda mu je slavio krsno ime.
 Otac mu je slavio Božić.
 Sin slavi svaki dan.
 Djeda mu je lupao na dobošu.
 Otac mu je lupao na bubenjevima.
 Sin lupa na konferencijama.
 Djeda mu je imao vile za neprijatelja.
 Otac mu je imao vile za slijeno.
 Sin ima vile za odmor.
 Djeda mu je trčao za kozama.
 Otac mu je judio za ovcamu.
 Sin juri za honorarima.
 Djed mu je pio iz bačve.
 Otac mu je pio iz krigle.
 Sin piće iz reprezentacije.
 Djeda mu je vodio hajduke.
 Otac mu je vodio partizane.
 Sin vodi intrige.
 Djeda mu je dijelio pare.
 Otac mu je dijelio pozive.
 Sin dijeli stavove.
 Djeda mu je davao gladnjima.
 Otac mu je dijelio milostinju siromašnima.
 Sin dijeli mišljenja.
 Djeda mu je kupovao jagnjad.
 Otac mu je kupovao telad.
 Sin kupuje ljude.
 Djeda mu je držao na lancu medvjeda.
 Otac mu je držao na lancu psa.
 Sin drži kolektiv.

Nemoj mi više dolaziti dok ti preduzeće ne postane likvidno

POGREŠKA

Specijalni izveštac »Karampana« otkrio je zašto se u novim narodnim pjesmama, toliko mnogo govori o seksu.

Razlog za ovo je vrlo jednostavan. Autori pune nalin pera muškom vodom umjesto mastilom.

KOMPLEKSI

Rukovodilac jedne privredne radne organizacije u Kotoru nikako da se oslobođi kompleksa: postao je vlasnik jednog kompleksa zemlje. Kako je to uknjilo na sebe sa da je zaista teško da se tog kompleksa oslobođi.

PROFESORSKO OTKRICE

Jedan naš stari profesor koji je penzionisan sa malom platom nema ni vikendicu, ni vilu, ni privatni pansion, ali zato ima jedan drugi objekt. Prije nekoliko dana pronašao ga je u jednoj rečenici.

RUCNO SLOVO »O«

Neki direktori su energično zahtijevali da se iz naše azbuke izbaci slovo »O« ali nijesu rekli zašto. A ja sam se sjetio. Oni to traže samo zbog jedne riječi i to riječi »Sam-upravljanje«. Ako se zabrani upotreba slova »O« onda će ostati »Sam-upravljanje« a to odgovara situaciji u njihovim radnim kolektivima.

PRILOG DISKUSIJI

Kako da se riješi problem kulture

Kotorani, treba biti hrabar i otvoreno vam saopštiti: nema više para za kulturu. Što je nekada bilo — bilo je. Sa da više toga nema. To u ovim, za nas teškim i sudbonosnim danima, nije potrebno ni spominjati.

Kotorani, drugovi su se lavovski borili za Budžet i izborili ga. Ali u njemu je bilo najvažnije istvoriti sredstva za odbranu vlastitih posjeda.

Srećom po vas, Kotorani uvjek u sudbonosnim trenucima svoje istorije našao se neko ko je bio toliko genijalan da riješi i najteži problem. Uvjek se našao voda, mudrac, filozof, pronalazač.

Evo, Kotorani, ja sam sada taj koji treba da spasi svojim pronalaskom Kotersku kulturu. Moj predlog je da se kodificira jedna od četiri varijante i da se putem njih obezbijede sredstva za kul-

PRVA VARIJANTA:

a) Donijeti odluku o zavodenju poreza na sledeće titule iz doba Mlečana: provitura, konta.

b) Donijeti odluku o zavodenju poreza na Austrougarske titule: barona, grofa, markiza.

NAPOMENA: Ova odluka treba da važi retrospektivno i to za najmanje šest stotina godina uzalud. Ako se sredstva ne mogu naplatiti od privatnih nasljednika nosioca titula isplatu zatražiti sudskim putem od Italije (pravnog naslednika Mletačke Republike) i Austrije i Mađarske (pravnih naslednika Austrougarske monarhije).

Sa ovim parama jedan posto izdvajati za potrebe kulture a ostala sredstva utrošiti na desetostruko povećanje ličnih dohodaka službenika u Opštinskom skupštini i u njenim područnim organima.

DRUGA VARIJANTA:

Izvršiti javnu raspodjelu svijetle kulture prošlosti. Da bi se ovo moglo uraditi nužno je ukinuti Zakon o zabranji izvoza ostataka materijalne prošlosti. Na javnoj dražbi, kojom obavezno treba da rukovodi odgovorni drug, treba rasprodati:

— Pjevački zbor »Jedinstvo« iz Kotor-a osnovan 1839. godine.

— Muški hor »Zvonimir« iz Mula.

— Četiri Gradske muzike.

— Slavjanske čitaonice.

— Horove u svim mjestima duž obale.

— Simfonijski orkestar.

— Pozorište.

Od sredstava dobijenih na javnoj dražbi za gore citiranu kulturnu baštinu 99% procenata izdvajati za povećanje ličnih dohodaka Ijudi iz Opštinske skupštine.

TREĆA VARIJANTA:

Dobro bi bilo izglasati odluku po kojoj bi kultura dobila status požara, nepogode, poplavc, zemljotresa i ostalih prirodnih udesa. U vezi sa ovim hitno uraditi dvije stvari:

a) uvesti vanredni porez i

b) raspisati narodni zajam.

CETVRTA VARIJANTA:

Uputiti energičan zahtijev za izmjenu Ustava i tražiti da se iz njega po svaku cijenu izbaci kultura.

balada o mojoj smrti

Kada sam bio mali puštao sam da me učiteljev sin tuče. Učitelj mi je zato davao prelazne ocjene.

Kada sam pošao u gimnaziju nosio sam plavi džemper, jer mi je razredni starešina navijao za Dinama pa zato nijesam morao učiti. Ipak dobro sam prolazio.

Kada su me primili u omladinu prvo što sam izgovorio bilo je da se slavem sa drugom iz rukovodstva. Odmah zatim rekli su mi da sam perspektivan.

Kada sam izabran u Komitet omladine pričao sam da je sekretar Komiteta Partije veliki čovjek. On je odmah sazvao sastanak da me prime u partiju.

Kada su me primili u Partiju nijesam držao govor, nego sam rekao samo da mi je čast što sam primljen u najbolju organizaciju. Odmah su me izabrali u sekretarijat.

Na nekom sastanku branio sam stav kojega je zauzeo sekretar Komiteta. Kada sam izlazio sa sastanka sastigao me sekretar i rekao mi da sam

pametan i da će predložiti drugovima da me izaberu u Komitet. Naravno ubrzo sam izabran.

Kada se raspravljalo o rotaciji ostali su bili »za« ja ni »za« ni »protiv«. Svi su oni (i jedni i drugi otišli) ja sam ostao.

Kada sam došao u preduzeće bio sam stražar. Čim sam se složio sa direktorom postao sam magazioner.

Kada je došao novi direktor branio sam njegove stavove i postao sam komercijalist.

Kada smo se trebali integrisati sa jednim velikim preduzećem bio sam za integraciju i postao sam Komercijalni direktor integrisanog preduzeća.

Kada sam neki dan zabunom digao ruku kada nijesam smio pozvao me je generalni direktor i pitao zašto sam glasao protiv njegovog predloga. Nije čekao odgovor samo mi je saopštilo da nemam kvalifikacije i da me zato vraća na radno mjesto stražara.

Opet moram ispočetka.

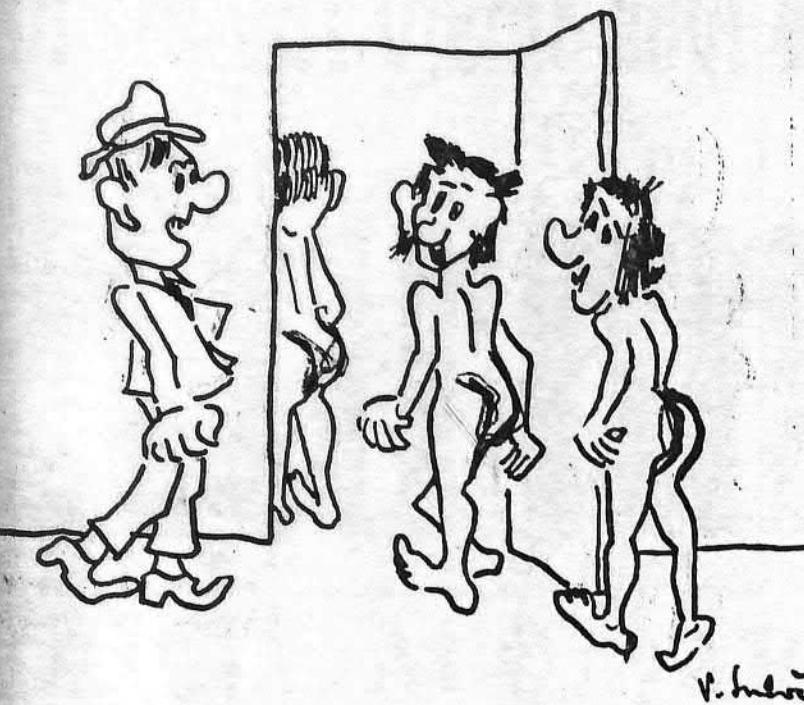

Sada smo jedino mi ostali pod zaštitom države

Izbori su svršili a obećanja su kao i uvijek ostala. Valjajuće za druge izbore jer je nekako u zadnje vrijeme i obećanja sve manje. I ona su poskupila.

Naselje iza bolnice još bazidi jer nema kanalizaciju. Kažu da su pare koje su za to bile namijenjene pošle u gradnju kuća 6 smještih. Kud te sreće da su samo te pare pošle.

U nedostatku prostora za parkiranje proučava se mogućnost od strane nenađeni da se ovoga ljeta parkira po bedemima. Dušan još kuča za autobuskom stanicom.

Vi u novoj godini nemate što da izgubite

DNEVNE VIJESTI

Prijatelji su poslali colonelu telegram da dođe na krnevač. Možda će valjat.

— Ljubo, što nema ribe!
— Ima ribe nego se nema
že prodavat. Peškarija i mar-
kat su puni kašuna pa ven-
turi ne mogu pristupiti da je
kupe.

Od velike preše da ubije
patku on je na Prčanj pogodio
sebe u palac.

Oni mali što je u Sud il-
jepo pjeva naročito kada je
malo u balunu. Ima vili reš-

PAROLE BEZ LAKTOVA

STUPTITUCIJA

Konferencija je odličan tre-
ning za eventualni rat.

IZMIJENJENI USLOVI

Nekada se čovjek prodavao
sada se kupuje.

POZNATA STVAR

I veliki čovjek može plitko
govoriti.

ZAKON TRŽISTA

To što te kupuju znači da
ti je niska cijena.

NA SVOJ NACIN

Mi nemamo gigantske ob-
jekte, ali zato imamo gigant-
ske korake.

NA ZNANJE

Jame ne kopaju samo zem-
ljoradnici.

POSLOVICA

Zatvorena usta i zlatna vra-
ta otvaraju.

PRODAJA ČUTANJA

Kada bi čutanje vrijedilo
zlata mnogi sastanci bi po-
stali zlatni rudnici.

LUĐAK

Kraljević Marko je bio lud
jer je on jedini htio da ore i
to uprkos energične zabrane.

MAHER

Igrali su s njim kao sa fud-
balskom loptom a na kraju
ih je izigrao: dobio je penziju
koja igra.

TAKAV JE

Za Partiju bi stavio glavu
utorbu... punu para.

TRANSPARENTI SEKSUALNE REVOLUCIJE

PROTIVNIK BOMBI

Mrzim sve bombe osim seks-bombe.

PROIZVODNJA

Zašto sve armije svijeta ne proizvode
seks-bombe kada je njihova proizvodnja ta-
ko jeftina?

NESRECA

Dobio je zadatak da u odnosu sa seks-
-bombom prvizvede novu super seks-bombu,
a kad tamo — rodio se muškarac.

PROPAST

Da bi bio pravi revolucionar, učesnik u
seksualnoj revoluciji pao je prvi na golo ti-
jelo nepoznate žene. Zahvalni građani mu
nijesu podigli smogenik na mjestu gdje je
pukla prva puška.

ZAVRŠEN POSAO

U seksualnoj revoluciji sve je otkriveno
da kontra-revolucija ne bi imala što novo
da otkrije.

SVIJETLA PERSPEKTIVA

Seksualna revolucija ne može da pro-
padne jer su kontrarevolucionari impotentni.

OH, KONFERENCIJE!

Cim ju je skinuo i legao u krevet kon-
ferencija je počela.

SREĆNA OKOLNOST

Za seksualnu revoluciju ne treba ot-

meti oružje od neprijatelja, jer se svaki njen
učesnik rodi naoružan.

UPUTSTVO ZA NISANJENJE

U pravoj revoluciji neprijatelj se nišani
iznad pupka a u seksualnoj ispod pupka.

GLAVNA STVAR

U Narodnoj revoluciji dizao se narod
a u seksualnoj je glavno da se on diže.

SNALAŽLJIVOST

Kada nemate muža odozgo nadite kom-
šiju odozdo.

KAD SE MORA

Ne činim to zato što mi se čini nego
da bih kasnije, kao učesnik u seksualnoj re-
voluciji, dobila penziju.

SAMOKRITIKA

Izdajnik sam seksualne revolucije jer
nemam ni pare a nedostaje mi i páre.

NAREDENJE PREPOSTAVLJENOG

Kada joj naredi šef nezna da reče: ne.

SKROMNOST

Samo kada joj naredi šef ona je zado-
voljna sa malim.

IZMIJENJENI USLOVI

Nekada su ljudi u revoluciju išli goli i
bosí a sada se svlače na licu mesta.

TRE SORELE

TRAGIČNO INTONANA BA- LADA O TRI SESTI/ NA- MURANE U JEDNOG KAPE- TANA

Pripovidiem ti priču: živile
su nekada davno, u ovoj na-
šoj predivnoj Boki, tri sestre,
tri takove belece kakve do
tada, a ni do današnjeg dana
svijet jošte spoznao nije; ži-
vile su tiho i spokojno obda-
rene svim onim što je mati
priroda, a u ono vrijeme go-
spodin Bog, kužao jednoj že-
ni da regala, ma najčešće ga
to nije volja.

Nu pristupimo opet našoj
pripovijesti: živile su one li-
jepo u složi i sestrinskoj ljub-
avi, neiskvarene i čudne, i
ko mu li ga znade koliko bi
trajala ta njihova arkadijska
sreća da im se nije jednoga
lijepoga jutra, — a dosta toga
izjutra počinje — impjantao
mladi i lijepi kapetan, vas u

merle, reklame i zlato, i uput-
osvojio srce svake od njih tri.
I tada je počela nevolja i mi-
žerija, tada su se tri složne
sestre počele davijati žešće
no mačke u marać. Svaka ga
je želila za sebe i nije ga htje-
la dijeliti ni s kim a pogovo-
to ne sa rođenim sestrama,
makar kako joj bile drage.
A mladi i lijepi kapetan, vas
u merle i pene, pasao je kroz
njihove mirne životne učinivši
bulikan žešće od najčešćeg
fortunala, i partio ča, ko zna
kuda, možda čak zaboravlja-
jući da za njim jecaju srca
tri ostvalone i ojačane sestre.
A one su ostale same, kukav-
ne i žalosne, tužne i nesret-
ne, srca razdiranog potpulim
bolom sa dragim koji je da-
leko. I umirele su tako same
i zaboravljene, uzalud upirući
oci put mora, i kako je koja
umirala, tako su joj ostale
zazidivale prozor na raskoš-
noj palati, a zadnji je ostao
nezazidan i još, okrenut moru,
čeka svoga dragog.

Podsjeća li vas možda, lju-
bljeni štoci, ova storiča od
tragike i sentimenta na vri-
jeme naše današnje: i danas u
Boki žive tri rođene sestre,
tri naša grada — dijamanti
među biserima ovog kraja.
Žive, ili bolje rečeno: života-
re posvadeni među sobom, i
jetki i nabrušeni, osedeni i
namrgoden, a sve zato —
jerbo očekuju da samo jed-
nom od njih pripadne lijepi
i mladi kapetan — Turizam
od Južnog Jadran. A on,
športkačun, njih nianka ne ab-
ada, no širom razapeo jedra
i zažđio put sjevera: što će,
greće, kad su mu miliće Ra-
guzine i Spalatine, a ne Bo-
kežice tanke i blijede.

Eto, tako vi je to, moži mi-
li štoci, pa ako se nekom ovi
drugi dio ne sviđa, neka pro-
čita još jednom naizust suno
prvi dio, koga su sigurno mir-
ni bokeljski vali ispleli i izat-
kali u suran stijenama naših
obala.

STANDARD

— Zdrave Marko, kako si, kako živiš?

— Pa dobro! Svi smo živi i zdravi!

A što me pitaš kako živim ni tu ti se ne mogu požaliti!
Primam platu kao 1960. Kupujem provištu i robu po ci-
jenama iz 1970. a već trošim pare iz 1980. godine.

Eto ti kako živim. No, ne želim se jer nijesam sam.

ISKRENOST

Mnoge naše šinjorine u-
mjesto da se udaju i uzmu
muževe kupile su ogledala. A
zašto, pitate se vi, a? E, li-
jepi moći, ma ogledala sve
vide, ali muče i ništa ne zbo-
re!

KOJE PUSTE VEŠTE IMA

Vratlo se muž s vijadža doma i zatiče ženu gdje maršla-
ra kroz kuću u Evinom ko-
stilu. »Što ti je, besramnice,

NEĆE DA SE SJETE

Pronio se glas da je jedan
Grego sekvestrao jedan vapor
od Jugoceanije, traži neke
šolde ili ne da vapor. Sporad-
toga su se u Jugoceaniji us-
konfužionali. Predlažemo im
da angažuju desetak žudela iz
Izraela pa će im vapor za de-
set dana doći po riu kotor-
sku. Tako su i Francuzi u-
činjeli.

NE MENCUJEMO GA

Oni mali capo od pumpijera,
što ima brke, proširio je
robotu na maškare i muziku.
Formirao je hor koji će pje-
vati za vrijeme požara. Ka-
žu da je to sad moderno. Hor
gasi požar vinom. A on sam
se otkrio kao veliki talent
za pjevanje. Debitovao je u
kafanu a noćas u Internacio-
nalnu. Kuku njemu kada ga

KRATKE VIJESTI

Pavu su dozvolili da opet
dolazi na radotu. Tresla se zo-
ra radio se miš. Opet ćemo
čekati integraciju.

Rade Berger je otputovao
iz Kotora. Ne isplati se tu vi-
še stojat od kako se Dane
razbolio.

Na rivi de su sada velika
jezera od vode isti indijeri
što su ih napravili sada će da
ih ograde da bi ovoga ljeta
imali bazene. To će dobro do-
ći surčijem da ne idu na
banj. Iz kola mogu odmah
skočiti u vodu.

Ove godine će bit manje
proslava pa ćemo morat organizovati nešto zbog banketa.
Sigurno će Đorđe nešto uči-
niti kao za Mornaricu. Ako
ništa drugo a ono da se za-
liju novi veštiti iz Triješta.

Vaso je pošlo za kapa od pu-
teva. Neka mu je sa srećom.
Samo neka tamio ne čini ana-
lize. Ima auto pa će vladjet
i sam de ima rupa.

Obećajte jasnije a ne glasnije

A KOJI JE TO GRAD?

Napili se šjor Mišo i meštar Darko i onda su diravali ne znajući de su. Zaustavili su milicionera i pitali ga: »Škužajte šjor puliclot, blil ni mogao kazat de se nalazimo?«

Milicioner se uozbilji i uzevši službeni stav prozbori: »Tu de ste fermali je Trg od oružja!«

Meštar Darko onako mortus ga pogleda i reče mu:

»Za Isusa Krista znam da smo na Trgu od oružja samo sam kuriozan da znam koji je ovo grad?«

SIGURAN POBJEDNIK

U Kotoru na Šuranju, kod barbe Vlašića često su se činjeli velike fraje. Kada bi se ljudi nasičali vina počela bi šala. Jednoga dana između starog Gašlera i Makina bio je zakazan boks meč. Makin je stalno mlatarao u prazno i nije dozvoljavao Gašleru da mu pride na dištanču da ga inkapela po obrazu. Sudija je onda prekinuo borbu i rekao im da treba da što pojmu i popiju pa će onda nastaviti borbu.

U pauzi Makin upita Pera Cobanovića: »Što misliš oču li ga inkapelati po bronzinu tako da legne na pod?«

»To je više nego sigurnos, reče mu šjor Pero, »jer kako si počeo da vitlaš pesnicama kroz zrak učinješ takvu promaju oko kompanjonu da će ovaj subito leći dolje od zapaljenja pluća!«

METAMORFOZA

Baki su mi govorili: »Pritegni uprtače«. Majci su mi govorili: »Pritegni kajis na opankama«. Meni govorile: »Pritegni jače da pucaju kosti«. Baka mi je ležala na ponjavi. Majka mi je ležala na madracu. Meni je udobno u direktorovom krevetu. Baka mi je ono radili kući. Majka mi je ono radila kući. Meni je dosta domaće radinosti. Ja ono radim svuda. Baka mi nije učestvovala u revoluciji, jer je bila politički nezainteresovana. Majka mi nije bila učesnik revolucije, jer nije imala pojma o politici. Ja nemam isto tako pojma o politici ali zato sam ipak prvi učesnik seksualne revolucije. Baka mi je imala zlatni đerdan. Majka mi je imala zlatnu ogrlicu. Ja imam samo zlatno tijelo. Baka mi je pala na mostu. Majka mi je pala na ispitima. Ja sam najbolje prošla: pala sam na krevet.

JEDNAKO SU STARE

Nedje poslije rata došo jedni Duro Coto, koji je imao jednu nogu bolesnu kod doktora Gopčevića da ga vizita. Kada ga je vidio šinjor međik mu je rekao:

»Nemoj se zbog toga sekretari to je posljedica tvojih godina!«

Duro koji je sjedao na karijeri u kantunu skoči:

»Kako bogati doktore i desna nogu mi je stara kao i lijeva pa me ne bolje?«

PRVI PUT

Prije nekoliko godina jedan naš Bokeljski slikar dopeljao je u svoj atelje jednu mladu devojku da mu pozira za akt. Kada je rekao da se subito svuće ona je počela da se nećeka, jer je trebalo prvi put da bude model. Kada je ostala u bustiću i gaćicama slikar joj reče:

»što je ali se prvi put svuklete pred muškijem?«

Ona ga pogleda i šapnu mu u povjerenju:

»To ne, dragi moj meštре, samo ti si prvi muškarac koji ostaje obučen!«

NAĐENE STVARI

Poslije velike fešte koju je aranđala Gradska muzika u »Mojmi« i de je bio veliki konfuzion da se nije znalo de je kome glava a de noge (iako se o nogama više znalo) jer su one stalno bile u operi našlo se ujutro nekoliko stvari delikatnoga karaktera: ridipeta, dvoje svinjenjeh mudanata (ženskih) od kolura što malo daje na tivatske breske, jedna brageša (neko je sigurno ponio) i nekoliko onih malijih saketiča od tanke gome (oni su duperani). To se našlo u oni kantun od »Dojmik« de je nekada bio telefon a de sada nema ni vrata.

* * *

Poslije maškaranoga bala u »Frojdu« jedna grupa fureštih je polomila sve pišariole i lavaboe jer im poslije tri ure ujutro više nisu trebali. Kažu da su među njima bili i neki študenti od Veće pomorske. Njima nisu ni od trebe jer oni pišaju na brod preko bande. Jovo je zato mnogo dišperan i kaže da će od sada pišat u one botilje od dvije litre što se u njih prodaje vino »Barba«. Sigurno zbog asocijacije.

FRANOV ODMOR

U Kotoru jedne godine poznati pjesnik Frano Alfrević, koji je tada bio još mлад момак, cijelo vrijeme ljeta impredao je sa berekinima pa je bio propao u obrazu. Kada je finilo ljetno Frano se vratilo u Kotor. Dok se iskreavao iz vapora intrao ga je jedan prijatelj i vidjevši ga onako potrljelog i osušenog kao da je uafio sušicu debeli prijatejl mu reče:

»Frano, kada te ljudi vide misliće da si sičijav!«

»A kad tebe vide«, odgovori mu Frano, »znaće ko je kriv za to!«

SAMO ZA NJIH

Nede u vrijeme prošlog rata jedan talijanski ofišal čio je da sazna raspoloženje Bokelja prema Italijanima. Zato zapita Marka:

»Što bi ti rabotao za englesku vojsku?«

»Ništa« odgovori Marko.

»A za partizane?«

»Ništa« opet odgovori Marko.

»A za nostru Italiju i naše soldatee?«

»E to je drugo za nji bi rabotao čitavog vijeka!«

»Bravo, bravissimo. Tako i treba. A što si po zanimaju?«

»Grobar, ada što drugo!« reče mu na kraju Marko grobar.

KONSTRUKTIVNO RAZMIŠLJANJE (Izvod iz zapisnika sa sastanka...)

»Drugovi i drugarice, po ovom pitanju ja nemam neko svoje sopstveno mišljenje. Međutim, ja bih nešto pred vama ovdje glasno razmišljao. Mislim da... Ja ipak mislim...«

Eto tako je taj drug razmišljao i razmišljao ali nikije nikada doznao što je to mislio i glasno razmišljao. No, nije on jedini koji nam oduzima vrijeme razmišljanjem. Bolje bi bilo da misli doma a ne pred nama. Mi smo načija koja mnogo razmišlja i na tome ostaje.

SEKSUALNO VASPITANJE

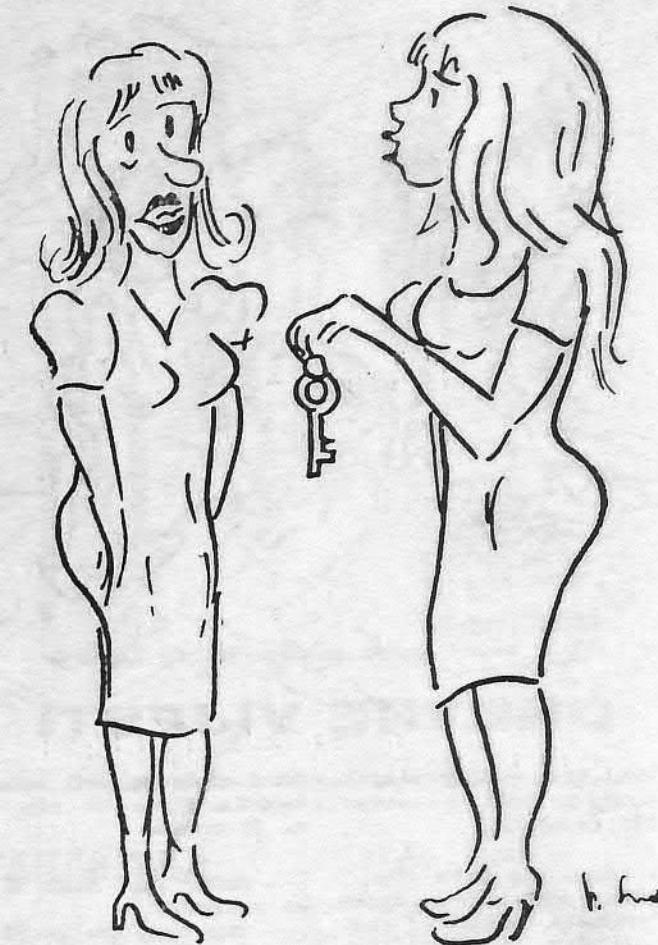
Na jednom sastanku neodgovornih faktora je istaknuto da se u ovaj našoj opštini ne čini ništa po pitanju seksualnog vaspitanja. To nije tačno jer ko na što misli on misli na onu stvar. U tom smislu se mnogo radi. Škole nisu još počele akciju jer nemaju para; jedva im dosegne za platu. Zato su prosvjetni radnici odlučili da se oko toga bavi ulica. Čuje se da će se u turističke svrhe restaurirati ona kuća na Parilo, što je nekada imala crveni lampion. Ulaz će biti od bande od Šurana. Do tada će se koristiti kotorski portuni i kaniže de nema lampiona. U te svrhe će se smanjiti gradska rasvjeta. »Adam i Eva« i »Tonina bruščulin« se redovno prodaju po kazalištima da bi pomamljivali ovo mladeži što još nije pomamljeno. Kontracepcija je ukinuta spored perikula od raka. Eto vidite da se i tu nešto čini.

IMA VREMENA

Kažu da se jedni Pero Cobanović jednom bio smrtno zaljubio. Požalio se jednom svom prijatelju, koji je isto tako bio Kotorski galijot, kako je ljubljenu video da se sa drugim drpa u park. Na to ga ovaj upita:

»Tvrđiš da je voliš a ipak je nijesi kacotao kada si je video s njim?«

»E čekam... čekam... čekam!!!«

Gdje si ti primljena na konkursu?
U garsonjeri predsjednika komisije.

NESPORAŽUM

Cim se iskreao iz broda željan ljubavi otisao je na autobusku stanicu jer su mu dobro informisani rekli da tamо može naći malo ljubavi. Dugo je lutao i razgledao besposlenc djevojke ali niti jedna mu se nije dopadala. Onda je ispod nastrenice zapazio jednu zaista lijepu crnku u uskim crnim pantalonama i crvenom đemperu. Da mu je ne bi ko preoteo brzo joj je prišao i pitao:

»Koliko?«

Osamnaest?«

»Mislim da je mnogo!«

Crnka je pogledala prema dolje i rekla:

»Pogrijesila sam, manje pet!«

»Bogami to je mnogo!«

Crnka već iznervirana reče mu:

»Što mogu, kod mene je toliko!«

Pomorac je bio uporan:

»A koliko je kod drugih?«

»Što ja znam zar nemate jezik da ih pitate?«

Pomorac je nastavio dijalog:

»A ja bih htio isključivo vas, ostale ne valjaju ni lule duvana!«

Crnka je osjetno pocrvenjela i zbumjena progovorila:

»Mene...? Što želite sa mnom...?«

Pomorac očito iznerviran uhvatio ju je za ruku u namjeri da je odvede u kakvi kantun i rekao joj:

»Što tu činiš fintu kao da nijesi ti od onije. Oču da spavam noćas s tobom. Imam munide koliko kažeš!«

Crnka ga je zaprepašteno pogledala onda mu je opalila šamar:

»Ništa nije jedna, športka, a ja mislila da me pištaš koliko je sati?«

Senzacija

Nede prije rata poznati kotorski galijot i zafrkant Pero Franović čapao je da prodaje novine. Iz čoška je vikao:

»Glas Boke — senzacija, neočekivano 36 žrtava!«

Prišao je jedan furešti i kupio novine. Počeo je brzo da diraje fojeve. Zastao je kada je Pero počeo da više:

»Senzacija — Glas Boke — neočekivano 37 žrtava!«

IZDAJE: KUD »NIKOLA ĐURKOVIC« — KOTOR

UREĐUJE I ODGOVARA: REDAKCIJSKI KOLEGIJUM

Stampa: Štamparsko preduzeće »A. Paltašić« — Kotor